

Vážený pane děkane, milý otče Jaroslave,

když jsem byl na konci září loňského roku Tebou požádán, abych se zhostil úlohy fakultního koordinátora pro hospodaření, přijal jsem to ochotně – s přesvědčením, že bych díky svým zkušenostem z krizového řízení v oblasti ekonomické mohl této fakultě přispět pomocí. Bylo to pro mě přirozené i proto, že jsem nedlouho předtím po devět měsíců vedl fakultu v obtížném období po onemocnění a následné rezignaci děkana Vojtěcha Novotného.

Přesto nešlo o stav kontinuity – situace, do níž byla fakulta postavena vlivem nařízení o zavedení vyšších tarifů bez příslušného zvýšení rozpočtu, představovala výzvu, před níž nemusel stát dosud žádný děkan této fakulty.

Pokusil jsem se přispět k řešení svými skromnými silami, vycházejí přitom z analytické práce, kterou odvedl předchozí tajemník Luděk Knorr a snaže se využít dalších vnitřních zdrojů této fakulty. Bylo mi velkým potěšením spolupracovat s kolegy, které jsi jmenoval do příslušné pracovní skupiny, a rovněž s dalšími kolegy z širších grémií, kteří přispěli svými – byť třeba částečně kritickými – poznatky.

Předpokládal jsem, že v krizové situaci půjde všem, nebo alespoň hlavním aktérům o společné dobro, a to i tehdy, když se v průběhu analýzy ukáží některé procesy na fakultě jako problematické a hodné reformy. Nyní jsem nabyl přesvědčení, že v celém procesu nabyla převahy hlediska parciální. Čtu-li nyní domnělé důvody pro Tvé odvolání a přitom vnímám, že se stávají relevantními i v očích kolegů, u nichž jsem předpokládal ohled na potřeby celku, vidím, že jsem se v některých zásadních předpokladech mýlil a že klíčové stakeholdery nejsem schopen racionálně přesvědčit.

Vnímám hlasy, které celou problematickou situaci připisují mé osobě a s překvapivou lehkostí personifikují problémy, které mají ve skutečnosti strukturální povahu. V této situaci se chci pokusit o přispění tím posledním, co mám k dispozici – odchodem. K dnešnímu dni proto rezignuji na funkci koordinátora pro hospodaření.

Odcházím bez hořkosti a těším se, že budu moci prospět kolegům a této fakultě v jiné roli. Je to dobrá zpráva pro mou rodinu a, jak doufám, také pro fakultní senát. Věřím tomu, že se to projeví v dnešním hlasování, jímž senát přispěje stabilitě naší fakulty. S Boží pomocí se pak snad podaří překonat obtíže, před nimiž aktuálně stojí; jejich konkrétní řešení je však už nyní na jiných.

Jaroslave, děkuji Ti za příležitost této spolupráce, děkuji za Tvé osobní a kněžské postoje a vyprošuji Ti Boží požehnání do další nelehké služby.

S pozdravem

Jakub Jinek